

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

magyar

مجري

إِقَامَةُ الْبَرَاهِينِ عَلَى حُكْمِ مَنْ اسْتَعَاثَ بِغَيْرِ اللَّهِ

A bizonyítékok bemutatása
annak az ítéletére, aki másban
kért segítséget, mint Allah

Összeállította: A nagy tiszteletű Sejk
Abdu-l-Azíz bin Abdulláh bin Báz

إِقَامَةُ الْبَرَاهِينِ عَلَى
حُكْمِ مَنْ اسْتَعَاثَ بِغَيْرِ اللَّهِ

A bizonyítékok bemutatása annak az ítéletére, aki másban kért segítséget, mint Allah

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Összeállította: A nagy tiszteletű Sejk
Abdu-l-Azíz bin Abdulláh bin Báz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

A második Értekezés:

a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) való segítségkérés fohász révén és ennek vallásjogi megítélése

Hála legyen Allahnak! És áldás és békesség Allah Küldöttére, az ő háznépére, Társaira és azokra, akik az ő igaz és helyes útját követik.

A továbbiakban: A kuvaiti Al-Mujtama^c című újság 15. számában, amely 1390 A.H. év (4/19-én jelent meg, verssorokat közölt „A nemes Prófétai születés évfordulójának emlékére” címmel. Ezek a verssorok a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) segítségül-hívását és benne való győzelem- és oltalomkeresést tartalmazták, a Közösség felkarolására, győzelmére és megszabadítására attól a széthúzástól és megosztottságtól, amelybe került; „Ámina” néven aláírva. És íme egy részlet az említett verssorokból:

Ó, Allah Küldötte! Mentsd meg a világot... háborút szít, s annak lángjától maga is megég.

Ó Allah Küldötte, siess az Ummának (A Vallási Közösség) segítségére... a kétely sötétjében, immár hosszúra nyúlt az éji vándorútja.

Ó, Allah Küldötte! Siess a Vallási Közösség segítségére... A bánat útvesztőiben elvesztek az

Umma álmai és reményei.

Egészen addig, mígnem ő azt mondta:

Siettesd meg a Te Segítségedet, miként meggyorsítottad azt... Badr napján, midőn az Úrhoz fohászkodtál.

Így a megalázottság ragyogó győzelemmé változott... Bizony, Allahnak vannak seregei, amelyeket nem láttok.

Így intézi ez az íróő felhívását és segélykiáltását a Küldöthöz (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), tőle kérve a Közösség megsegítését a Győzelem meggyorsításával, megfélekezve — vagy tudatlanságból — arról, hogy a Győzelem egyedül Allah kezében van, és nem a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) kezében, sem más teremtményekében; ahogyan a Magasztos Allah mondja az Ő nyilvánvaló és világos Könyvében:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

(...Ám a győzelem csakis Allahtól, a Legyőzhetetlen Hatalmastól, a Bölcsőtől ered.)
[Āl ʿImrān: 126; (Imrán Nemzetsége, Családja): 126; Q 3:126], És mondja a Magasztos:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ

بَعْدِهِ...﴾

(Ha Allah támogat benneteket, akkor nincs senki

aki legyőzhetne benneteket! Ám ha elhagy benneteket, akkor ki lenne az, aki győzelemre segítene benneteket Őutána?...)

[Āl ʿImrān: 160; (Imrán Nemzetsége, Családja): 160; Q 3:160].

Ez a fohászkodás és segítségkérés cselekedete pedig: az imádat egyik fajtájának másnak szentelése, mint a Magasztos Allah. És a Kinyilatkoztatás egyértelmű szövegéből és a közmegegyezésből tudott dolog: hogy ez tilos; továbbá, hogy a Magasztos Allah megteremtette a teremtményeket, hogy Őt szolgálják és imádják, és küldetéssel bízta meg a Küldötteket és kinyilatkoztatta a Könyveket azzal a céllal, hogy megvilágosítsa ezt az istenszolgálatot és az arra történő felszólítást; ahogyan a Magasztos mondta:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

(Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embereket, hogy kizárólag Engem szolgáljanak és imádjanak.) [Az Elfújók (AZ Elfújó Szelek): 56; Q 51:56]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

(Minden egyes nemzethez elküldtünk egy Küldöttet azzal, hogy: "Szolgáljátok és Imádjátok Allahot és kerüljétek el az aţ-ţaghūt-ot (tágútot, mindenféle hamis istenség és bálvány)!") [A Méhek:36; Q 16:36]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

(Nem bízunk meg előtted egyetlen Küldöttet sem feladattal csak úgy, hogy sugalltuk neki: "Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Én. Engem szolgáljatok hát!") [A Próféták:25; Q 21:25]. És mondja a Magasztos:

﴿الرَّكِتَابُ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ أَلَا تَعْبُدُونِ إِلَّا

اللَّهُ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

(Alif-lām-rā'. Könyv (Korán), melynek versei szilárdan rögzítettek (egyértelműek), majd részletesen kifejtettek egy Bölcs, Mindentudó által.1)

({Tanítva azt, hogy} Egyedül Allah-ot szolgáljátok! És én a ti intőtök és örömhír hozótok vagyok Tőle. 2). [Húd: 1, 2; Q 11:1, 2].

A Magasztos világossá tette ezekben a szilárdan rögzített és egyértelmű Verseken, hogy az embert és a dzsinneket, nem teremtette meg másért, csak azért, hogy egyedül Őt szolgálják és imádják; Ő az igaz Isten, Akinek nincs társa. És megvilágította, hogy Ő bízta meg Küldetéssel a Küldötteket – áldás és béke legyen rajtuk – azért, hogy megparancsolják ezt az istenszolgálatot és az imádatot, és megtiltsák annak ellentétét; továbbá tudtul adta – a Magasztos –, hogy Ő az Ő Könyvének Verseit szilárdan rögzítette és részletezte, hogy

rajta kívül mást ne imádjanak.

Ismeretes, hogy az istenszolgálat és imádat (al-ʿibāda) azt jelenti: az egyistenhit (tawḥīd; Allah egyedüli isten volta) és az Iránta való engedelmesség; az Ő összes Parancsának teljesítésével és az Általa tiltottnak nyilvánított dolgok elhagyásával. És Allah ezt számos Versben megparancsolta és hírül adta; mint például a Magasztos Szava:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

(És csak arra kaptak parancsot, hogy tiszta, őszinte hittel szolgálják és imádják Allahot, ḥanīf-ként (hanífként; tiszta, romlatlan és veleszületett hit)...) [A Világos Bizonyíték:5; Q 98:5]. És Allah, a Magasztos és Fenséges Szava:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

(Az Urad elrendelte, hogy senki mást ne szolgáljatok és ne imádjatok csak Őt...) [Az Éjszakai Utazás:23; Q 17:23]. És a Magasztos Szava:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۚ﴾

(Mi bizony az igazsággal bocsátottuk le neked a

Könyvet. Szolgáld hát Allahot őszinte hittel! 2)

(Vajon nem Allah-ot illeti-e mega tiszta Vallás? És azok, akik Allah helyett segítőket vesznek maguknak (szólva): "Csak azért imádjuk Őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket". Allah bizony dönteni fog közöttük abban, amiben vita támad közöttük. Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug, hitetlen. 3) [A Csapatok:2-3; Q 39:2-3].

E kérdéskörben nagyon sok Vers található és olvasható, és mindegyik arra utal és mutat, hogy az istenszolgálatot és az imádatot (al-^cibādatu) egyedül és kizárólag Allah-nak kell szentelni, őszinte hittel; továbbá arra, hogy el kell hagyni mindannak az imádatát, ami Rajta kívül van: akár a Prófétákét, akár másokét.

Kétség sem fér hozzá, hogy a fohász az istenszolgálati cselekedet fajtái közül az egyik legfontosabb és legátfogóbb; ezért kötelesség, hogy az teljesen tisztán, őszintén és kizárólag Allahnak szóljon, ahogyan mondja a Magasztos:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾^(١٤)

(Így hát fohászkodjatok Allahhoz őszinte hittel! Még ha ez nem is tetszik a hitetleneknek.) [A Megbocsátó: 14; Q 40:14]; A Magasztos és Fenséges mondja:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾^(١٥)

(És (az is kinyilatkoztatott), hogy a leborulási helyek (a mecsetek) kizárólag Allah-hoz tartoznak, Így hát ne fohászkodjatok Allahon kívül máshoz!) [A Dzsinnnek: 18; Q 72:18]. Ez az útmutatás, hogy a fohászkodásban csupán és kizárólag a Magasztos Allahhoz forduljunk, minden teremtményre nézve egyetemes: a prófétákra és másokra egyaránt; és a Magasztos Allah Szava:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ

الظَّالِمِينَ﴾

(És arra, hogy: Ne fohászkodj Allah helyett olyanhoz, ami nem használ neked, vagy ártani sem képes. Ha ezt teszed, úgy a bűnösök közé tartozol.) [Yūnus: 106; Q 10:106]. Ez az oktató jellegű beszéd a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) számára szól; és köztudott, hogy a Magasztos Allah megóvta őt a társítástól. Ám ennek célja mások intése és figyelmeztetése. Majd így szól a Magasztos és Fenséges Allah:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ

الظَّالِمِينَ﴾

(És arra, hogy: "Ne fohászkodj Allah helyett olyanhoz, ami nem használ neked, vagy ártani sem képes. Ha ezt teszed, úgy a bűnösök közé tartozol (al ḡālimūn)."106) [Yūnus: 106; Q 10:106]. És ez az

oktató jellegű beszéd a Küldöttnek (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget)) szól, és ennek célja: mások intése és figyelmeztetése; hiszen köztudott, hogy Allah már megóvta az Ő Küldöttét a társítástól. Majd Allah a tilalmat és a figyelmeztetést még nyomatékosabban hangsúlyozta; és így szólt:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

(...Ha ezt teszed, úgy a bűnösök közé tartozol.) A „zsarnoki bűnösség” (aḡ-zulmu), ha feltétel nélkül, abszolút módon kerül említésre, az alatt a Nagyobb Társítást értik; ahogy a Magasztos Allah mondja:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

(... Bizony, a hitetlenek a bűnösök.) [A Tehén: 254; Q 2:254]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

(... Bizony a társítás hatalmas bűn!) [Luqmān: 13; Q 31:13]. Ha Ádám fiainak legkiválóbbja (Allah áldása és békéje legyen vele), Allahon kívül máshoz fohászkodna, akkor az igazságtalanok és a bűnösök közé tartozna; akkor mi a helyzet másokkal?!

Ezekből a Versekből és más hasonlókból nyilvánvaló, hogy az Allah helyett máshoz történő fohászkodás – akár halottakhoz, fákhöz, bálványokhoz és másokhoz – a Magasztos és Fenséges Allahhal szembeni nagyobb társítás, és

ellentétes az istenszolgálatban és imádatban megvalósuló egyistenhittel, amely a dzsinnek és az emberek megteremtésének, a küldöttek elküldésének és a könyvek leküldésének célja; továbbá ellenkezik a Lá iláha illa-Lláh (a tanúságtétel) jelentésével, amely tagadja, hogy az imádatból bármi is mást illethetne Allahon kívül, és azt egyedül Allahnak tulajdonítja; ahogyan a Magasztos Allah mondja:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ
الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

(Ez azért van így, mivel Allah az Igazság. Az pedig, amihez Helyette fohászkodnak az maga a hamisság. Bizony Allah a Magasságos és a Nagy) 62 [A Zarándoklat: 62; Q 22:62].

Ez pedig a Vallás alapelve, és a tiszta romlatlan Hit alapja; az istenszolgálati cselekedetek pedig nem válnak érvényessé, csak ezen alapelv helyes voltát követően, ahogyan a Magasztos mondja:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(És bizony már korábban azt a sugallatot kaptad Te (Muhammad) és azok, akik előtted voltak, hogy ha társítasz, akkor cselekedeteid kárba vesznek és a kárvallottak közé fogsz tartozni) 65 [A Csapatok

(az-Zumar):65; Q 39:65]. És a Magasztos és Fenséges azt is mondja:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

(... Ám ha társítanak, akkor kárba vész, amit tettek) [A Lábasjóságok: (al-An'ām: 88; Q 6:88);].

A fentiekből kitűnik, hogy az Iszlám Vallásnak és a tanúságtételnek (arról, hogy: Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten Allahon kívül) két nagy alapja van:

Az egyik: hogy senkit se szolgáljanak és ne imádjának Allahon kívül, egyedül Őt; Neki nincs társa. Így hát aki az elhunytakhoz – akár próféták, akár mások – fohászkodik, vagy a bálványokat, a fákat, a köveket vagy bármely más teremtményt segítségül hívja, vagy hozzájuk fordul segítségért, vagy az áldozati felajánlásokkal és a fogadalmakkal igyekszik hozzájuk közeledni, vagy hozzájuk imádkozik, vagy előttük leborul: az Allahon kívül uraknak fogadta el őket, és Neki – Magasztalt és Fenséges – társaivá tette őket, és ellentmondott és semmissé tette a Lá iláha illa-Lláh jelentését és tartalmát.

A második: hogy Allah-ot nem szabad másként szolgálni és imádni, csak az Ő Prófétaja és Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) által hozott törvény szerint; aki tehát olyan újítást vezet be a Vallásban, amit Allah nem engedélyezett,

az nem teljesíti annak a tanúságtételnek a jelentését, miszerint Muhammad Allah Küldötte, és cselekedete nem használ neki, és Allah nem fogja azt elfogadni tőle. A Magasztos és Fenséges Allah mondta:

﴿وَقَدْ مَنَّا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾

(És Mi sorra vesszük mindazt, ami tetteket ti elkövettek. Majd szétszórt porszemekké tesszük azokat. 23) [Al-Furqān: 23; Q 25:23]. A Versben említett cselekedetek alatt azoknak a cselekedeteit kell érteni, akik úgy halnak meg, hogy társat állítanak Allah mellé;

ide tartoznak továbbá: a újítnak minősülő cselekedetek, amelyeket Allah nem engedélyezett; ezek az Ítélet Napján szétszórt porrá válnak, mivel nincsenek összhangban az Ő tiszta Vallásával – ahogyan a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

"Aki a Vallásunkba új dolgot hoz, olyat, ami nem tartozik bele, az elutasítandó." Muttafaun ala szihhatih (egyetértés van a hitelességét illetően és mind a két seikh al-Bukhári és Muszlim is, hitelesnek fogadja el).

Összegzésképpen: ez az író nő segítségkérését és fohászát a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki

örök üdvösséget) intézte, és elfordult a Világok Urától, Akinek hatalmában van a győzelem, az ártalom és a haszon, és Rajta kívül senkinek sincs hatalmában semmi ezekből.

Kétségtelen, hogy ez igen nagy és veszedelmes bűn. A Magasztos és Fenséges Allah megparancsolta nekünk a Hozzá történő fohászkodást, megígérte azoknak, akik Hozzá fohászkodnak, hogy válaszol nekik, és megfenyegette azokat, akik ettől gőgösen elfordulnak, a Tűzbe való belépéssel; hiszen azt mondja a Magasztos:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

(Így szólt a ti Uratok: "Fohászkodjatok Hozzá! És én válaszlok nektek. Ám, akik gőgösen elfordulnak az Én szolgálatomtól és imádatomtól, azok megvetett jelentéktelenekként fognak a Pokolba lépni.") [A Megbocsátó (Ghāfir):60; Q 40:60]. Azaz: ők az alávetett megalázottak. Ez a nemes Vers azt bizonyítja, hogy a fohászkodás istenszolgálati cselekedet és imádat, és hogy aki gőgösen elfordul ettől, annak lakhelye a Pokol. Ha pedig ilyen annak a sorsa, aki gőgösen elfordul az Allahhoz történő fohászkodástól, akkor milyen lesz annak a helyzete, aki máshoz fohászkodik, és Tőle elfordul, holott Ő, Magasztos és Fenséges, a Közel-

lévő, mindennek a Birtoklója és Tulajdonosa, és mindenre képes; miként mondja a Magasztos Allah:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (٧٦)

(Ha az Én szolgálaim kérdeznek téged Felőlem; Én bizony közel vagyok. Felelek a fohászkodó fohászára, amikor Hozzám fohászkodik. Ők is figyeljenek hát Rám és higgyenek Bennem! Talán a helyes Útra vezéreltetnek!) [A Tehén:186; Q 2:186]. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) egy hiteles hadíszban tudatta, hogy a fohász maga az istenszolgálati cselekedet, az imádat, és ezt mondta az unokatestvérének, ‘Abdulláh ibn ‘Abbásznak (Allah legyen elégedett mindkettőjünkkel):

«احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللَّهَ تَحْفَظْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ».

"Őrizd meg Allahot és Ő is meg fog őrizni téged! Őrizd meg Allahot és ott fogod Őt találni magad előtt. Ha kérsz valamit, azt csak Allahtól kérd. Ha segítséget keresel, a segítséget csak Allahtól kérd!" At-Tirmidī és mások is lejegyezték.

A Próféta - (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً؛ دَخَلَ النَّارَ».

"Aki úgy hal meg, hogy Allah mellett (helyett) máshoz [is] fohászkodik - az a Tűzbe fog belépni." Al-Bukhārī jegyezte le; a két Hiteles Gyűjteményben (aṣ-Ṣaḥīḥān) szerepel, hogy megkérdezték a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget): Melyik a legnagyobb bűn? Ő pedig azt mondta:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ».

"Az nem más, mint: Allah mellé társat (nidd) állítasz, jöllehet Ő teremtett meg téged." A nidd: a hasonló és a vele egyenrangú társ. Ennélfogva mindaz, aki Allahon kívül máshoz fohászkodik, vagy őt segítségül hívja, vagy neki fogadalmat tesz, vagy a tiszteletére áldozati állatot vág, vagy az előbbieken túl az istenszolgálatból bármit is neki szentel: azt társává tette, legyen az akár Próféta, akár kegyes istenfélő ember (waliyy), akár angyal, akár dzsinn, akár bálvány, vagy a teremtmények közül bármi más.

Ekkor mondhatja valaki: mi a vallásjogi megítélése annak, hogy az élő, jelenlévő embert olyasmire kérjük, amire képes, és az ő segítségét igénybe vegyük az olyan kézzelfogható ügyekben, amelyekre képes? A válasz: ez nem tartozik a társítás körébe, hanem a muszlimok körében megengedett, szokványos ügyek közé tartozik, ahogyan a Magasztos Allah, Mózes (béke legyen

vele) történetében így szól:

﴿...فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

(...Segítségül hívta őt az, aki az ő pártjához tartozott azzal szemben, aki az ellensége volt...) [A Történet: 15; Q 28:15]. És ahogyan Allah, a Magasságos a Mózes (béke legyen vele) történetében is mondja:

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...﴾

(Félve körbe-körbe tekintgetve ment ki onnan...) [A Történet: 21; Q 28:21]. Miként az ember a háborúban bajtársaihoz fordul segítségért és támogatásért, úgy mindazon más ügyekben is, amelyek váratlanul érik az embereket, és amelyekben egymásra vannak utalva.

A Magasztos Allah megparancsolta Muḥammad Prófétájának (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy tudassa közösségével, hogy ő nem rendelkezik senki számára történő használás vagy ártás hatalmával; és a Magasztos és Fenséges Allah így szól:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا

رَشَدًا ﴿﴾

(Mondd: "Nekem nincs a birtokomban a ti megkárosításotok, sem pedig a jó útra való vezérlésetek (képessége)." 21

Mondd: "Nem találok senkit, aki Allahhal szemben meg tudna oltalmazni engem. És nem fogok találni senkit, aki jobb menedék lenne, mint Allah.") 22. [A Dzsinnnek: 21-22; Q 72:21-22]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْرَثْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنَى السُّوءِ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾﴾

(Mondd (Mohammed): "Nem rendelkezem sem ártani, sem használni tudás hatalmával a magam javára, kivéve, ha Allah úgy akarja. Ha ismerném a láthatatlant, akkor sok jóban lenne részem és nem érhetne engem semmi rossz. Ám én csak intő és örömhírhöző vagyok az olyan emberek számára, akik hisznek.188) [A Magaslatok:188; Q 7:188].

E témakörben nagyon sok Vers (āya; ája) található.

Köztudott, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem fohászkodik máshoz, csak az Urához; ahogyan hiteles forrásból ismert, hogy Badr napján segítségért Allahhoz folyamodott, Tőle kérte a győzelmet ellenségével szemben, és ebben kitartóan, nyomatékosan könyörgött, és ezt mondta: "Ó, Uram! Teljesítsd be számomra, amit megígértél nekem." Végül a legigazabb, a mindenben igazat szóló (aş-Şiddīq) Abū Bakr (Allah legyen vele elégedett) így szólt: Ez elég a számodra, ó Allah Küldötte! Hiszen Allah

bizony beteljesíti számodra azt, amit megígért. És ezzel kapcsolatban a Magasztos Allah a Kegyes Koránban kinyilatkoztatta:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ

مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾﴾

(És (emlékezz) midőn az Uratokhoz fordultok segítségért és Ő válaszolt nektek: "Én bizony ezer angyallal segítelek meg benneteket - szorosan egymást követve állnak.") 9 [A Zsákmány: 9; Q 8:9], A Magasztos megemléltette e Versekben az ő segítségért való esdeklésüket, és közölte, hogy meghallgatta őket, ezért angyalokkal támogatta meg őket — a győzelem örömhíréül és megnyugvásul. És nyilvánvalóvá tette a Magasztos, hogy a győzelem nem az angyaloktól van, hanem a győzelem Tőle van; a Magasztos azt mondja:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ...﴾

(Ám a győzelem csakis Allahtól...) [Āl ‘Imrān (Imrán Nemzetsége, Családja): 126; Q 3:126]. És azt mondja a Magasztos és Fenséges Allah:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَآنتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾﴾

(Bizony Badr-nál is (győzelemre) segített Allah benneteket, amikor ti megalázott gyengék voltatok. Féltétek Allah-ot! Talán hálásak lesztek.) [Āl ‘Imrān (Imrán Családja):123; Q 3:123]. A Magasztos

világossá tette ebben a Versben, hogy bizony Ő, a Magasztos és a Fenséges, volt az, aki a Badr napján megsegítette őket; ebből pedig nyilvánvaló, hogy mindaz, amit nekik adott fegyverzetből és erőből, valamint az a támogatás, amellyel az angyalok által megerősítette őket, mind a Győzelem, az örömhír és a megnyugvás okai és eszközei közül valók; ám a Győzelem nem ezekből ered, hanem egyedül Allahtól, kizárólag Tőle. Vajon hogyan merészelheti ez az író, vagy bárki más, hogy a segítségért és oltalomért mondott fohászt a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) intézze, és a győzelmet tőle kérje, miközben elfordul a Világok Urától, aki mindennek a birtokosa és mindenre képes?!

Nem kétséges, hogy ez a legförtelmesebb tudatlanságok közül való, sőt az Allah mellé való társítás legnagyobb formái közé tartozik. Ennélfogva az író kötelessége, hogy őszinte bűnbánattal a Magasztos és Fenséges Allah-hoz forduljon. Az őszinte bűnbánat több dolgot foglal magában; ezek: Az első: megbánni mindazt, ami általa megtörtént. A második: felhagyni az elkövetett bűnnel. A harmadik: szilárd elhatározás, hogy nem tér vissza ahhoz; teszi ezt Allah felmagasztalásáért és őszinte, kizárólag Neki szentelt odaadásért és alávetettségért; a Magasztos Allah parancsának teljesítéseként, és óvakodva

attól, amit Ő megtiltott. Ez az őszinte bűnbánat. Van továbbá egy negyedik ügy, amely kifejezetten arra az esetre vonatkozik, amikor a sérelem az emberekkel szemben történt, mégpedig: A negyedik: a jog visszaadása annak, akit az valójában megillet, vagy megbocsátásának, elengedésének kérése tőle.

A Magasztos Allah megparancsolta szolgálóinak a bűnbocsánat kérését, és megígérte annak elfogadását, ahogyan a Magasztos mondja:

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^(٣١)

(...Forduljatok bűnbánattal Allahhoz, ó ti hívők mindannyian! Talán boldogultok.) [A Fény (Vagy: a Világosság): 31; Q 24:31]. Allah a keresztények kapcsán azt mondja:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(٧٤)

(Talán nem akarnak Allahhoz fordulni a bűnbánattal! És Tőle kérni bocsánatot? Allah megbocsátó és irgalmas.) [Az Asztal: 74; Q 5:74]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٧٥﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٧٦﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾^(٧٧)

(És azok, akik nem fohászkodnak Allah helyett más istenhez, és nem ölnek meg egyetlen lelket sem, amit Allah tilosnak nyilvánított, csak jogosan és nem paráználkodnak. Aki ezt teszi, az Athām-mal (a Pokol völgyei, ahol a paráználk, házasságtörők, bűnös gonoszak fognak büntetésben részesülni) fog szembesülni. 68

Megdupláztatik neki a büntetése a Feltámadás napján és örökkön abban marad megalázottan. 69

Kivéve azokat, akik megbánják bűneiket és hisznek és jó tetteket cselekszenek. Azoknak Allah a rossz tetteit jókra cseréli ki. Allah Megbocsátó és Megkönyörülő.) 70. [Al-Furqānu: 68-70; Q 25:68-70]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٦٩﴾﴾

(Ő az, Aki elfogadja a megbánást az Ő szolgálaitól és megbocsátja a rossz cselekedeteket. És Ő tudja, hogy ti mit tesztek.25) [A Tanácskozás: 25; Q 42:25].

Hiteles hagyomány formájában maradt fenn Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki mondta:

«الْإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

"Az Iszlám lerombolja és eltörli mindazt, ami előtte volt, a bűnbánat pedig eltörli mindazt, ami előtte volt."

Ezért fogalmaztam meg e tömör, tartalmas sorokat; a társítás veszélyének nagysága miatt, és mivel ez a bűnök közül a legnagyobb; továbbá attól tartva, hogy bárki elbízsa magát azzal, ami e szerzőtől származott; és mert kötelesség az őszinte intés Allah iránt és szolgái iránt. Kérem a Magasztos és Fenséges Allahot, hogy tegye ezt hasznossá; és javítsa meg a mi állapotunkat és valamennyi muszlim állapotát; és adja meg mindannyiunknak a vallási tudást (al-fiqh) és jártasságot az Ő Vallásában, és a kitartást azon; és óvjon meg minket és minden muszlimot önmagunk gonoszságától és rossz cselekedeteink következményeitől. Egyedül Ő tudja ezt megtenni, egyedül Ő képes erre!

És Allah áldja meg, adjon örök üdvösséget és bőséges áldást az Ő szolgájának és Küldöttének, a mi Prófétánknak, Muḥammad-nak, háznépének és társainak.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Harmadik Értekezés:

A dzsinnekhez és az ördögökhöz irányuló fohászkodás, valamint a nekik tett fogadalmak vallásjogi megítélése

°Abdu-l-°Azīz bin °Abdullāh bin Bāz-tól mindazoknak a muszlimoknak, akik ezt olvassák; Allah adja meg nekem és nekik a szilárd kitartást és erőt, hogy ragaszkodjunk az Ő vallásához, és maradjunk szilárdan eltökéltek azon. Ámín.

Béke legyen veletek és Allah könyörülete és áldásai.

Ami ezután következik: Néhány testvérem megkérdezett arról, amit egyes tudatlanok tesznek: a Magasztos Allah helyett máshoz történő fohászkodásról, és arról, hogy a fontos ügyekben Allah helyett mástól kérnek segítséget; mint például a dzsinnekhez fohászkodnak és segítség kéréssel fordulnak hozzájuk, fogadalmat, felajánlást tesznek nekik, és állatot áldoznak nekik. És ide tartozik az is, amikor némelyikük így szól: (Ó, heten), azaz: a dzsinnek hét vezetőjéhez intézve: fogjátok el, törjétek el a csontjait, igrátok meg a véré, csonkítsátok meg; ó, heten, tegyetek vele így és úgy! Vagy ahogyan egyesek mondják: (Fogjátok meg őt, ti, a délidő dzsinnjei, ti, a délután dzsinnjei.)

Ez gyakran előfordul egyes déli vidékeken. E körbe tartozik még: a halottakhoz – akár a prófétákhoz, a jámborokhoz vagy másokhoz – fohászkodás, valamint az angyalokhoz fohászkodás és segítség kéréssel való hozzájuk fordulás. Mindez és az ehhez hasonló dolgok sokaknál tapasztalhatók azok közül, akik az Iszlámot vallják, tudatlanságukból fakadóan és az előttük járók vakon történő követése miatt. Megesik, hogy némelyek ezt csekély jelentőségű dolognak tekintik, és így érvelnek: Ez csupán olyasmi, ami csak a nyelven jár, a nyelv a száj ejt ki; nem is áll szándékunkban, és nem is hisszük.

És megkérdezett engem továbbá: mi a vallásjogi megítélése annak, hogy házasságot kössünk azokkal, akik ezekről a cselekedetekről ismertek; mi a helyzet az általuk levágott állatokkal, az értük végzendő imával és azzal, hogy mögöttük imádkozzunk-e; valamint arról, hogy szabad-e igaznak tartani és elhinni a sarlatánokat és a látnokokat – mint az, aki azt állítja, hogy pusztán azáltal, hogy szemügyre vesz valamit abból, ami a beteg testét érintette – mint a turbán, a nadrág, a fátyol és ehhez hasonlók –, megismeri a betegséget és annak okait.

A válasz pedig: A hála és a köszönet egyedül és kizárólag Allahot illeti meg. És áldás és békeesség arra, aki után nem következik próféta, az ő háznépére és a Társaira, valamint azokra, akik az ő

igaz és helyes útját követik - egészen a Számonkérés Napjáig.

Ezt követően: A Magasztos Allah megteremtette a két *taqalān*-t (az embert és a dzsinneket) azért, hogy Őt szolgálják és imádják, minden Rajta kívül állót kizárva; és hogy kizárólag Neki mutassák be a fohászt és a támogatás és segítség kérését, az áldozati állapot levágását és a fogadalmat, valamint az istenszolgálati cselekedet és imádat minden egyéb formáját. Ezzel bízta meg a Küldötteket, és meg is parancsolta nekik ezt; és kinyilatkoztatta az égi Könyveket – melyek közül a leghatalmasabb a Nemes Korán – azzal a céllal, hogy mindezt megvilágítsa és arra felszólítson, valamint hogy óva intse az embereket a társítás bűnétől és attól, hogy Allah helyett mást szolgáljanak és imádjanak. Ez az alapok alapja, a hit és a vallás fundamentuma; és ez a Tanúságtétel jelentése arról, hogy: Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Allah; és ennek valósága: nincs senki és semmi más, aki jogosan imádható – kivéve Allahot. Ez elutasítja az istenséget és az imádatot bárki és bármi számára Allahon kívül, és egyedül a Magasztos Allahnak állapítja meg és erősíti meg azt – vagyis az imádatot –, Rajta kívül minden más teremtményt kizárva. A bizonyítékok erre vonatkozóan Allah Könyvéből és az Ő Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunnájából igen nagy számban

megtalálhatók; ezek bizonyítékai közül való, a Magasztos és Fenséges Szava:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

(Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embert, hogy kizárólag Engem szolgáljanak és imádjanak.)⁵⁶ [Az elfújók (vagy: AZ Elfújó Szelek; Adh-Dhāriyāt):56] (Q 51:56). És a Magasztos Szava:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

(Az Urad elrendelte, hogy senki más ne szolgáljatok és neimádjatok, csak Őt!...) [Az Éjszakai Utazás:23; Q 17:23]. És a Magasztos Szava:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

(És csak arra kaptak parancsot, hogy tiszta, őszinte hittel szolgálják Allah-ot, ḥanīf-ként (tiszta, veleszületett, romlatlan hit)...) [A Világos Bizonyíték (Al-Bayyina):5; Q 98:5]. És a Magasztos Szava:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي

سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

(Így szólt a ti Uratok: "Fohászkodjatok Hozzám! És Én válaszolok nektek. Ám, akik gőgösen elfordulnak az Én szolgálatomtól és imádatomtól, azok megvetett jelentéktelenekként fognak a Pokolba lépni.")⁶⁰ [A Megbocsátó (Ghāfir):60; Q

40:60]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

(És ha kérdeznek téged (Muḥammad) az én szolgálaim Rólam; (akkor válaszold azt, hogy) Én bizony közel vagyok. Felelek azon fohászkodó fohászára, aki Hozzám fordul...) [A Tehén:186; Q 2:186].

A Magasztos egyértelművé tette ezekben a Versekben, hogy a dzsinneket és az embereket megteremtette az Ő szolgálatára és imádatára; és hogy elrendelte – azaz megparancsolta és meghagyta – szolgálainak a Korán egyértelmű tanításában, valamint a Küldött (Allah áldása és békéje legyen rajta) szavaiban és útmutatásában, hogy egyedül az ő Urukot szolgálják és imádják.

És világossá tette — a Magasztos és Fenséges — , hogy a fohászkodás egy hatalmas istenszolgálati cselekedet és imádat; aki gőgösen elfordul attól, a Pokolba lép be. Megparancsolta az Ő szolgálainak, hogy egyedül csupán Hozzá fohászkodjanak, és tudatta, hogy Ő közel van, és válaszol az ő fohásaikra. Így kötelesség minden szolga számára, hogy fohással kizárólag az ő Urukhoz forduljanak; mert ez azon istenszolgálati cselekedet és imádat fajtái közé tartozik, amelyre teremtettek és amelyre parancsot kaptak. És mondja a Magasztos:

﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾﴾

(Mondd: "Az imám és a (bemutatott) áldozataim, az életem, és a halálom Allahé, a Világok Uráé." 162

Nincs Neki társa! Erre kaptam parancsot. És én az első vagyok, aki aláveti magát.")163 [A Lábásjóságok: 162-163; Q 6:162-163].

A Magasztos Allah megparancsolta az Ő Prófétájának (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), hogy tudassa az emberekkel: az ő imája és az ő áldozata – azaz: az áldozati állat levágása –, valamint az élete és a halála: Allahé, a Világok Uráé; Nincs Neki társa! Ennél fogva: aki Allah helyett másnak vág le áldozati állatot, az társat állított Allah Mellé, éppúgy, mintha Allah helyett másnak imádkozna; mivel a Magasztos Allah az imát és az áldozati állat levágását egymás mellé rendelte, és tudatta, hogy ezek egyedül Őneki szólnak, Neki nincs társa. Aki pedig áldozati állatot vág le - Allah helyett másnak -, a dzsinneknek, az angyaloknak, a halottaknak vagy másoknak, ezzel igyekezve hozzájuk közeledni, az olyan, mint aki Allah helyett máshoz imádkozik. És egy hiteles hadíszban a Próféta - Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget - azt mondta:

«لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ».

"Allah elétkozza azt, aki Allah helyett másnak mutat be áldozati állatot." Imám Ahmad közölte egy ḥasan-nak (haszan; jó minősítésű hagyománylánc) minősített láncolattal, Ṭāriq bin Šihāb-tól (Allah legyen elégedett vele), aki a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki azt mondta:

«مَرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَوْمٍ لَهُمْ صَنْمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقَرَّبَ لَهُ شَيْئًا، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيْسَ عِنْدِي شَيْءٌ أَقَرِّبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذُبَابًا، فَقَرَّبَ ذُبَابًا، فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلْآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأَقَرِّبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَهُ، فَدَخَلَ الْحِجَّةَ».

"Két férfi haladt el egy olyan nép mellett, amelynek volt egy bálványa; mellette senki sem mehetett el addig, amíg nem mutatott be neki valamit [áldozatul]. Azt mondták az egyiküknek: Mutass be (valamit)! Ő így szólt: Nincs nálam semmi, amit bemutathatnék. Azt mondták: Mutass be (valamit), akár csak egy legyet is. Erre bemutatott egy legyet, ők pedig útjára engedték, és a Tűzbe került. Aztán a másiknak mondták: Mutass be (valamit)! Ő így szólt: Nem mutatnék be senkinek semmit Allah helyett – fenséges az Ő dicsősége. Ekkor elvágták a nyakát, és a Paradicsomba került."

Ha tehát az, aki a bálványhoz és az ahhoz

használókhoz egy léggel vagy ahhoz hasonló csekély felajánlással is igyekszik közeledni, az társító, és megérdemli a Tűzbe való belépést, akkor mi a helyzet azzal, aki a dzsinnekhez, az angyalokhoz és az istenfélő kegyes, szent emberekhez fohászkodik? És mi a helyzet azzal, aki hozzájuk folyamodik segítségért, nekik tesz fogadalmi felajánlást, és áldozati állat levágásával közeledik hozzájuk, azt remélve, hogy megőrzi vagyonát, meggyógyul a betege, valamint épségben maradnak az állatai és a vetése? És mi a helyzet azzal, aki mindezt a dzsinnek ártalmától való félelmében teszi, vagy valami ehhez hasonló okból?! Kétségtől az, aki ilyet és az ehhez hasonlót cselekszik, még inkább társítónak minősül, és még inkább megérdemli a Tűzbe való belépést, mint az az ember, aki egy legyet áldozott a bálványnak.

És ami e tekintetben - szintén - említettük: A Magasztos Szava:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

(Mi bizony az Igazsággal bocsátottuk le neked (Mohammed) a Könyvet. Így tehát szolgálj és

imádd Allahot őszinte hittel! 2

Vajon nem Allah-ot illeti-e meg a tiszta Vallás?. És azok, akik Allah helyett segítőket vesznek maguknak (szólva): "Csak azért imádjuk őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket." Allah bizony dönteni fog közöttük abban, amiben vita támad közöttük. Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug, hitetlen.) 3. [A Csapatok (az-Zumar):2-3] (Q 39:2-3). És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَنْتَبِّئُوكَ اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾﴾

(És Allah helyett olyat szolgálnak és imádnak, ami sem ártani, sem használni nem képes nekik. És azt mondják: "Ezek a mi közbenjáróink Allahnál." Mondd: "Talán olyasvalamiről akartok hírt adni Allahnak, amiről Ő nem tud, sem az egekben sem a földön?" Magasztaltassék, mennyire felette áll Ő annak, amit társítanak.) 18 [Yūnus:18; Q 10:18].

A Magasztos Allah e két ájában hírt ad arról: a társítók Helyette a teremtmények közül pártfogókat választottak maguknak; Ővele együtt imádják őket a félelemmel és a reménykedéssel, az áldozással, a fogadalomtétellel, a fohással és ezekhez hasonlókkal, azzal a vélekedéssel, hogy azok a pártfogók közelebb viszik Hozzá azt, aki őket

imádja, és közbenjárnak érte Őnála. Majd a Magasztos Allah meghazudtolta őket, világossá tette az ő hamisságukat, és hazugoknak, hitetleneknek és társítóknak nevezte őket, és Mentestek nyilvánította Magát az ő társításuktól. Allah, a Magasságos mondja:

﴿...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(... Magasztaltassék és dicsőíttessék Ő; mennyire felette áll Ő annak, amit társítanak.) [A Méhek: 1; Q 16:1]. Így nyilvánvalóvá válik, hogy aki angyalt, vagy Prófétát, vagy dzsinnt, vagy fát, vagy követ vesz maga mellé, akit Allah mellett hív, hozzá fohászkodik, tőle kér segítséget, és hozzá igyekszik közeledni a fogadalommal és az áldozati állat levágásával, Allahnál való közbenjárását remélve és hogy őt Hozzá közelebb vigye; vagy a beteg meggyógyításának, a vagyon megóvásának, a távollevő épségének reményében, vagy ezekhez hasonló célokból – az bizony beleesett ebbe a nagy társításba és a veszedelmes csapásba, amelyről a Magasztos és Fenséges Allah így szólt:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ

فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾

(Bizony Allah nem bocsátja meg, hogy társítást kövessenek el Vele szemben. Ám megbocsátja azt, ami ezen kívül van, annak, akinek akarja. Aki

társítást követ el Allahhal szemben, az bizony hatalmas bűnt eszelt ki.) 48 [A Nők:48; Q 4:48]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾^{٧٢}

(...Aki pedig társítást követ el Allahhal szemben, Allah az ő számára tilalmassá tette a Paradicsomot. És az az ő menedéke a Tűz lesz. A bűnösöknek nincsenek segítők.) 72 [Az Asztal: 72; Q 5:72].

És a Közbenjárás csupán a Feltámadás Napján adatik meg az egyistenhívőknek és az őszinte, tiszta hitűeknek, nem pedig azoknak, akik Allahhoz társítanak, amint a Próféta (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) mondta, amikor megkérdezték tőle: Ó, Allah Küldötte! Ki lesz a legboldogabb az emberek közül, aki megkapja közbenjárásodat? Azt válaszolta:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

"Aki őszinte szándékkal azt mondja: "nincs más jogosan szolgálható és imádható isten Allahon kívül." És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

"Minden prófétának van egy meghallgatásra

talált és válaszban részesülő fohásza; minden próféta sietve felhasználta a maga fohászát. Én pedig félretettem az én fohászomat Közbenjárásul az én Vallási Közösségem számára a Feltámadás Napján. Abban — ha Allah úgy akarja — részesül az, aki az én Vallási Közösségemből úgy hal meg, hogy nem társít Allah mellé semmit."

A korai társítók hittek abban, hogy Allah az ő Uruk, Teremtőjük és Ellátójuk; csakhogy a prófétákhoz, a szentekhez, az angyalokhoz, a fákhoz, a kövekhez és az ezekhez hasonló dolgokhoz ragaszkodtak, tőlük remélve közbenjárást Allahnál, és hogy közelebb vigyék őket Hozzá, amint ez az ájában korábban már szerepelt. Allah nem adott számukra mentséget emiatt; sőt, a Magasztos Allah megfeddte őket az Ő Fenséges Könyvében, és hitetleneknek és társítóknak nevezte őket; meghazudtolta őket abban az állításukban is, miszerint ezek az istenségeik közbenjárnak értük és közelebb viszik őket Allahhoz. És Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) sem mentette fel őket; sőt, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) harcolt ellenük ezen társításuk miatt, mindaddig, amíg az istenszolgálatot és az imádatot kizárólag Allahnak, egyedül Neki szentelik, az Ő, a Magasztos, szava szerint:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...﴾

(Harcoljatok hát ellenük, amíg nem lesz több kísértés, és a Vallás (a tiszta Hit) Allah-é lesz egészen...) [A Tehén:193; Q 2:193]. És Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ».

"Arra kaptam parancsot, hogy addig harcoljak az emberekkel, amíg tanúságot nem tesznek arról, hogy: Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Allah, és hogy Muḥammad Allah Küldötte; és elvégzik az imát, és megadják a zakāt-ot. Ha ezt megteszik, megóvják tőlem vérüket (életüket) és vagyonukat, kivéve azt az esetet, ami az Iszlám jogát érinti, és az elszámolásuk Allah-ra tartozik." És A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavainak értelme:

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

„amíg tanúságot nem tesznek arról, hogy nincs más jogosan szolgálható és imádható isten, csak Allah” Azaz: hogy egyedül és kizárólag Allahot szolgálják és imádják, Rajta kívül bárki és bármi kizárásával.

Bizony, a társítók féltek a dzsinnektől, és náluk kerestek oltalmat; ezért a Magasztos Allah erre vonatkozóan azt mondja:

﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا۝٦﴾

(És bizony voltak férfiak az emberek közül, akik menedéket kerestek a dzsinnek férfiainál, de ez csak növelte az ő esztelenségüket és félelmeiket.) 6 [A Dzsinnek: 6; Q 72:6]. A Korán magyarázó Tudósok a Nemes Ájával kapcsolatban mondták: A Magasztos Szava értelme:

﴿...فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

(...csak növelte az ő esztelenségüket és félelmeiket) Vagyis: rémület és félelem; mert a dzsinnek felfuvalkodnak és gőgössé válnak, amikor azt látják, hogy az emberek oltalmat kérnek tőlük. Ekkor még inkább rájuk ijesztenek és megrémítik őket, hogy minél inkább megsokasítsák az irántuk való imádatot és a hozzájuk való folyamodást oltalomért.

És a Magasztos Allah ehelyett azt adta a muszlimoknak, hogy Nála keressenek oltalmat, valamint az Ő teljes és tökéletes Szavainak oltalmát; és e tárgyban a következő Szavát küldte le:

﴿وَأَمَّا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ۝٧﴾

(Ha gonosz sugallat buzdítana téged a sátán

részeről, Allahhoz fordulj segítségért. Ő bizony Halló és Tudó.) 200 [A Magaslatok: 200; Q 7:200]. És a Magasztos Szava:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

(Mondd: "A hajnal (a pirkadat Uránál keresek menedéket.") 1 És hiteles bizonyítékként fennmaradt, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ نَزَلَ مِنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

"Ha valaki megszáll egy helyen, és azt mondja: "Allah tökéletes Szavaiban keresek menedéket annak gonoszsága elől, amit teremtett", akkor semmi sem árthat neki, amíg el nem utazik arról a helyről".

Az előzőleg ismertetett ájákból és hadíszokból megérti a megmenekülést kereső, aki vallását akarja megőrizni, és a társítástól (širk) – annak rejtett és nyilvánvaló formáitól – épségben kíván maradni, hogy a halottakhoz, az angyalokhoz, a dzsinnekhez és más teremtményekhez való ragaszkodás, hozzájuk fohászkodás, náluk oltalom keresése és az ezekhez hasonló cselekedetek a tudatlanság kora (al-ġāhiliyya; az Iszlám előtti kor) társítóinak tettei közé tartoznak, és a Magasztos és Fenséges Allah mellé történő társítás legsúlyosabb

fajtái közül valók. Kötelező tehát mindezt elhagyni, attól óvakodni, egymást az elhagyására inteni, és kifogást emelni az ellen, aki ilyet cselekszik.

Ami pedig azokat illeti az emberek közül, akik ezekkel a társítást megvalósító cselekedetekkel váltak ismeretessé: nem megengedett velük házasságot kötni, sem az általuk levágott állat húsát fogyasztani, sem értük elvégezni a temetési imát, sem mögöttük imádkozni; mindaddig, amíg nyilvánosan be nem jelentik, hogy bűnbánattal fordulnak Allahhoz, a Magasztoshoz mindezek miatt, és a fohászt és az istenszolgálati cselekedeteket és az imádatot kizárólag és egyedül Allahnak szentelik. A fohász maga az imádat, sőt annak veleje, amint mondta a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget):

«الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ».

"A fohász maga az al-^عibāda (istenszolgálat, imádat.)" Egy másik megszövegezésben, a Próféától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) adták tovább és jegyezték le, miszerint ő azt mondta:

«الدُّعَاءُ مَعَ الْعِبَادَةِ».

„A fohász az istenszolgálat és az imádat veleje.” Ami a társítókkal történő házasságot illeti: A Magasságos Allah mondja:

﴿وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَآمَهُ مُؤْمِنَةً خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَبَيِّنَ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾﴾

(Ne vegyetek feleségül (hitetlen) társító asszonyokat, mindaddig míg nem

hisznek! Bizony egy hívő rabszolganő jobb egy társító asszonytól, még akkor is

ha az tetszik nektek. És ne házasítsatok társítókhöz, hitetlenekhez (az

asszonyaitokat) míg ezek a férfiak hívők nem lesznek. Bizony egy hívő szolgál

jobb, mint egy társító, még ha az tetszik is nektek. Azok a (Pokol) Tüzéhez

hívnek! Ám Allah a Paradicsomhoz hív és a megbocsátásra - az Ő engedelmével. És

megmagyarázza az Ő Jeleit az embereknek. Talán okulnak.) 221 [A Tehén:221; Q 2:221]. A

Magasztos Allah megtiltotta a muszlimoknak, hogy házasságot kössenek a társító nőkkel – azokkal, akik bálványokat, dzsinneket, angyalokat és egyebeket szolgálnak –, mindaddig, amíg az istenszolgálatot és az imádatot őszintén, kizárólag Allahnak nem szentelik; Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mindabban, amivel eljött, igaznak nem tartják, és az ő útját nem

követik. Ugyanígy megtiltotta, hogy a muszlim nőket társító férfiakhoz adják nőül, mindaddig, amíg ők az imádatot őszintén, kizárólag Allahnak nem szentelik, Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) el nem fogadják, és nem követik őt.

És a Magasztos és Fenséges Allah tudtul adta, hogy a hívő rabszolganő jobb, mint a szabad, társító nő, még ha szépségével és beszédének kellemével meg is tetszik annak, aki ránéz és hallja szavait; és hogy a hívő rabszolga jobb, mint a szabad, társító férfi, még ha szépségével, ékesszólásával, bátorságával és egyebekkel meg is nyeri annak tetszését, aki hallja és rátekint. Azután pedig e fölény okait az Ő szavaival tette világossá, a Magasztos és Fenséges így szólva:

﴿...أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...﴾

(...Azok a (társítók a Pokol) Tüzéhez hívnak...) [A Tehén:221; Q 2:221]. Ezalatt a társító férfiakat és a társító nőket érti; mivel ők szavaikkal, cselekedeteikkel, életvitelükkel és erkölcsökkel a Tűzre hívnak. Ellenben a hívő férfiak és a hívő nők erkölcsökkel, cselekedeteikkel és életvitelükkel a Paradicsomra hívnak. Hogyan is lehetnének hát ezek és azok egyenlők!

Ami pedig a társítókért való halotti imát illeti: a Magasztos Allah a képmutatókkal kapcsolatban azt

mondja:

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾⁽¹³⁾

(És ha valaki meghal közülük, soha ne mondjál imát érte és ne állj meg a sírja felett! Ők hitetlenek voltak Allahhal szemben és a Küldöttével szemben és úgy haltak meg, hogy bűnösök voltak.) 84 [A Megbánás: 84; Q 9:84]. A Magasztos és Fenséges Allah e nemes Ájában világosan kifejtette, hogy a képmutató és a hitetlen felett nem végzik el a temetési imát; Allah-ban és az Ő Küldöttében való hitetlenségük miatt. Ugyanígy nem imádkoznak mögöttük, és nem teszik őket a muszlimok imámjaivá; hitetlenségük és megbízhatatlanságuk, valamint a köztük és a muszlimok között fennálló nagy ellenségeskedés miatt. Továbbá azért sem, mert nem azok közül valók, akik az imát és az istenszolgálatot végzik; mivel a hitetlenség és a társítás (aš-širku) végrehajtásával semmiféle cselekedet nem marad meg. Allah-hoz fohászkodunk, hogy óvjon meg ettől. Ami pedig a társítók által levágott állatok húsának fogyasztását illeti: Allah, a Magasságos (a Koránban) azt mondja, egyértelművé téve az elhullott állat (döghús), valamint a társítók áldozati állatainak (húsának) tilalmát:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ
إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾﴾

(És ne egyetek abból, ami fölött nem említették meg Allah neve! Bizony bűnös dolog ez! A sátánok sugallnak az ő közeli embereiknek, hogy vitába szálljanak veletek. Ha engedelmesskedtek nekik, akkor bizonyára társítók vagytok.) 121 [A Lábasszóságok: 121; Q 6:121]. Így a Magasztos Allah megtiltotta a muszlimoknak az elhullott állat húsának (döghús) fogyasztását, valamint a társító által levágott állat húsának fogyasztását, mert az tisztátalan; ezért az ő vágott állata vallásjogilag a döghússal azonos megítélés alá esik, még akkor is, ha (levágáskor) Allah Nevét említené fölötte; mivel az Allah Nevének általa való megemlézése érvénytelen, semmi hatása nincs, mert ez istenszolgálat, és a társítás megghiúsítja és érvényteleníti az istenszolgálatot, mindaddig, amíg a társító bűnbánattal vissza nem tér Allahhoz, a Magasztoshoz. És Allah – fenséges az Ő Dicsősége – azért engedte meg a Könyv Népe ételeit; ahogyan a Koránban azt mondja:

﴿...وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ
إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾﴾

(...És azok étele, akiknek a Könyv adatott megengedett a számotokra és a ti ételeitek megengedett az ő számukra...) [Az Asztal:5; Q 5:5].

Mivel egy égi eredetű valláshoz sorolják magukat, és azt állítják, hogy Mózes és Jézus követői közül valók, jóllehet ebben hazudnak; és Allah eltörölte és semmissé tette az ő vallásukat azáltal, hogy Muḥammadot (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az egész emberiséghez küldte. Ám a Magasztos Allah megengedte számunkra a zsidók és a keresztények ételeit és asszonyaikat; mélységes bölcsességből és tekintetbe vett isteni titkok okán, melyeket a tudósok megvilágítottak. Ez ellentétben áll a társítókkal, a bálványok és a halottak imádóival – legyenek azok Próféták, szentek vagy mások –; mivel vallásuknak nincs alapja, még csak látszólagos érve sincs, sőt alapjaiban hamis. Ennélfogva az ő (vallásuk követőinek) levágott áldozati állata dög állatnak minősül, és nem megengedett annak fogyasztása.

Ami pedig arra vonatkozik, amikor valaki a megszólítottnak ezt mondja: (Dzsinn sújtott le rád és szállt meg), (Dzsinn ragadott el), (A sátán elszállt veled), és ehhez hasonlókat: ez a gyalázkodás és szidalmazás körébe tartozik, és ez a muszlimok között nem megengedett, akárcsak a gyalázkodás és szidalmazás minden más formája. Ez nem tartozik a társítás (širk) kategóriájába, kivéve ha az azt kijelentő azt hiszi, hogy a dzsinnek Allah engedélye és akarata nélkül tetszésük szerint rendelkeznek az emberekkel. Aki ezt tulajdonítja a

dzsinneknek vagy bármely más teremtménynek, az e meggyőződése miatt hitetlen; mert Allah, a Magasztos, mindennek a Birtokosa, és Mindenre Képes; Ő az, Aki jót juttat és kárt okoz, és semmi sem valósul meg az Ő Engedélye, Akarata és előzetes Elrendelése nélkül — amint Ő, a Fensége és a Magasztos, megparancsolta az Ő Prófétájának (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy tudassa az emberekkel e nagy alapelvet:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾﴾

(Mondd (Muhammad): "Nem rendelkezem sem ártani, sem használni tudás hatalmával a magam javára, kivéve, ha Allah úgy akarja. Ha ismerném a láthatatlant, akkor sok jóban lenne részem és nem érhetne engem semmi rossz. Ám én csak intő és örömhírhöző vagyok az olyan emberek számára, akik hisznek.) 188 [A Magaslatok: 188; Q 7:188]. Ha pedig a teremtmények vezetője és legkiválóbbja, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem rendelkezik a saját maga számára történő használás vagy ártás hatalmával – kivéve azt, amit a Magasztos Allah úgy Akar –, akkor hogyan rendelkezhetnének ezzel mások a teremtmények közül?! És az erre vonatkozó áják számosak.

Ami pedig a látnokok, sarlatánok, asztrológusok

és hozzájuk hasonlók megkérdését illeti – vagyis azokét, akik a láthatatlanról, az ismeretlenről, a meg nem tapasztalható jövőbeli dolgokról adnak hírt –, ez elvetendő és tilos; az, hogy igaznak tartsuk őket, még súlyosabb és még inkább elvetendő; sőt a hitetlenség ágainak egyike; mert a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

"Aki elmegy egy jóshoz és megkérdi őt valamiről, annak az imája negyven napig nem fogadtatik el." Ezt Muszlim jegyezte a Szahíh-jába (a Hiteles Hagymányok Gyűjteménye). Az ő Şahīh-jában is (olvasható) Mu'āwiya bin al-Ḥakam as-Sulamī-től (Allah legyen elégedett vele):

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِثْنَيْنِ الْكُفَّانِ وَسُؤَالِهِمْ».

"A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megtiltotta, hogy jósokhoz menjen el valaki és kérdezze őket."

És a Szunan-gyűjtemények (a vallásjogra összpontosító hagyománygyűjtemények) szerzői közölték a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), miszerint ő mondta:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

"Aki elmegy egy jóshoz és elhiszi és igaznak tartja azt, amit mond - az hitetlen azzal szemben,

ami lebecsáttatott Muḥammad-ra (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget)." Az e témával foglalkozó hagyományok nagy számban olvashatók. A muszlimokra nézve kötelező: óvakodni attól, hogy jósokat és látnokokat kérdezzenek, valamint mindenféle sarlatántól is, akik azzal foglalkoznak, hogy a láthatatlan, az ismeretlen, meg nem tapasztalható jövőbeli dolgokról adnak hírt, és a muszlimokat megtévesztik, mindegy, hogy ezt az orvoslás nevében teszik-e vagy más címen; mivel a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) ezt megtiltotta és attól óva intett. Ebbe beletartozik az is, amit egyesek az orvoslás nevében állítanak a láthatatlanhoz tartozó dolgokról: amikor megszaglásszák a beteg turbánját, a beteg asszony fátylát, vagy efféléket, azt mondják: ez a beteg, vagy ez a beteg asszony ezt meg ezt tette, így meg így cselekedett – olyan láthatatlan dolgokról szólva, amelyekre a beteg turbánjában és az ehhez hasonlóknak semmiféle jel nem utal. Céljuk ezzel csupán a köznép megtévesztése, hogy azok azt mondják: jártas az orvoslásban, a betegségek fajtáiban és okaiban. Megesik, hogy ad nekik valamiféle gyógyszert is, és előfordul, hogy az Allah elrendelése folytán éppen gyógyulással esik egybe; ők pedig azt hiszik, hogy az az ő gyógyszere okán történt. Előfordulhat az is, hogy a betegség okai

némely dzsinnekhez és sátánokhoz köthetők; azokhoz, akik azt a magát gyógyítónak mondó személyt szolgálják, és hírt adnak neki a láthatatlan bizonyos dolgairól, amelyekbe bepillantást nyernek; így ezekre hagyatkozik, és a dzsinneket és a sátánokat olyan jellegű imádattal igyekszik kielégíteni, ami megfelel nekik; ekkor eltávoznak tőle, és felhagynak azzal az ártással és érintettséggel, amellyel addig sújtották őt. Ez a jelenség ismeretes a dzsinnekkel és a sátánokkal kapcsolatban, valamint azokkal, akik őket használják.

A muszlimokra továbbá kötelező: vigyázni és óvatosnak lenni ezzel, egymást inteni annak elhagyására, a Magasztos Allahra támaszkodni, és Őrá hagyatkozni minden ügyben. Nincs semmi kifogásolandó a vallásjogilag engedélyezett ruqya alkalmazásában (Korán Versek olvasása a betegnek) és a megengedett gyógyszerek használatában; valamint megengedett a kezelés olyan orvosoknál, akik elvégzik a beteg megvizsgálását, és az érzékelhető és ésszerű okok és módszerek alkalmazásával megbizonyosodnak betegségéről. És hitelesen bizonyított formában maradt fenn a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy azt mondta:

«مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ، وَجَهْلَهُ مَنْ جَهْلَهُ».

"Allah nem bocsátott le olyan betegséget, amelyhez ne küldött volna gyógyírt is. Aki tud róla, az tudja, aki nem, az nem tudja." A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ».

"Minden betegségnek van gyógyszere; amikor a gyógyszer megfelel a betegségnek, meggyógyul — Allah engedelmeivel." A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«عِبَادَ اللَّهِ، تَدَاوَوْا وَلَا تَدَاوَوْا بِحَرَامٍ».

"Allah hívó szolgálai, gyógyítsátok magatokat, ám ne gyógyítsátok magatokat tilalmas dologgal!" Az e témával foglalkozó hagyományok nagy számban olvashatók.

Kérjük a Magasztos Allahot, hogy jobbítsa és javítsa a muszlimok állapotát mindnyájukét, és gyógyítsa meg szíveiket és testüket minden rossztól, és egyesítse őket az Igaz Vezetésre; és oltalmazzon bennünket és őket a félrevezető megpróbáltatásoktól, valamint a sátánnak és az ő szövetségeseinek való engedelmességtől. Bizony Ő mindenre Képes. Nincs sem erő, sem hatalom, csakis a Magasságos, a Fenséges Allah által.

És Allah áldja meg, adjon örök üdvösséget az Ő szolgájának és Küldöttének, a mi Prófétánknak,

Muhammad-nak, háznépének és társainak.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Negyedik Értekezés:

Az újítást és társítást tartalmazó fohászokkal való istenszolgálat, imádat vallásjogi megítélése

°Abdu-l-°Azīz bin °Abdullāh bin Bāz-tól a tisztelt testvérnek (.....), Allah adjon neki sikert minden jóban, Ámín.

Béke legyen veletek és Allah könyörülete és áldásai.

Ami pedig ezután következik: Eljutott hozzám az Önök nemes levele; Allah mutasson nektek utat az Ő útmutatásával; és az abban foglalt fontos tájékoztatás szerint országotokban vannak olyan emberek, akik olyan fohászokhoz ragaszkodnak, amelyekre Allah semmiféle felhatalmazást nem küldött le; közöttük van olyan, ami újítás (bid°a), és olyan is, ami társítás (širk); és mindezt a Hívők Vezetőjéhez, °Alī ibn Abī Ṭālibhoz – Allah legyen vele elégedett – és másokhoz kötik. És ezeket az awrād-okat (egyes szám: wird; áhítatos fohászok, könyörgések és formulák) recitálják a đikr-összejöveteleken, vagy a mecsetekben a šalātu-l-maghrib (a naplemente imája) után, azt állítván, hogy mindez közeledést jelent Allahhoz; olyan kijelentésekkel, mint: "Allah jogára!", "Allah

emberei!", "Segítsetek rajtunk Allah segítségével!", és: "Legyetek segítségünkre Allah által! És ahogyan mondják: Ó, quṭbok, ó, uraink! Válaszoljatok, ti, akik köztünk a megsegítés letéteményesei vagytok, és járjatok közben Allahnál! Íme, a ti szolgátok itt áll, és kaputoknál áhítattal időzik, és saját mulasztásaitól fél. Siess segítségünkre, ó, Allah Küldötte! Rajtatok kívül nincs, akihez mehetnék, és a kért cél tőletek nyerhető el. Ti vagytok Allah emberei. Hamza, a mártírok vezére által — ki közületek az, aki számunkra segedelmet ad? — Siess segítségünkre, ó, Allah Küldötte. És amiképpen mondják: "Ó Urunk, Allah! Áldd meg azt, akit eszközzé tettél arra, hogy feltáruljanak Mindenhatóságod titkai és szétáradjanak Irgalmasságod fényei; így ő az Úr Jelenlétének képviselője lett, és Lényed titkainak helytartója.

Az önök kívánsága arra, hogy kifejtést nyerjen, mi minősül újjátásnak, és mi minősül társításnak, valamint hogy érvényes-e az ima az olyan imám mögött, aki ezzel a fohással fohászkodik – vajon mindez már ismert volt?

A válasz: Minden hála csak Allahot illeti, áldás és békesség arra aki után nem jön több próféta, az ő háznépére, Társaira és mindazokra, akik az ő igaz és helyes útját követik - egészen a Számonkérés Napjáig.

Ami ezután következik: tudd meg – Allah adjon

neked sikert és kitartó erőt –, hogy Allah bizony a teremtményeket megteremtette, és elküldte a Küldötteket – áldás és béke legyen rajtuk – azért, hogy Őt egyedül szolgálják és imádják; nincs Neki társa; Rajta kívül mindent elhagyva; ahogyan a Mindenható Allah azt mondja:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

(Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embert, hogy kizárólag engem szolgáljanak, imádjanak.56) [Az Elfújók (Az Elfújó Szelek): 56; Q 51:56].

Az istenszolgalat, az imádat – amint azt korábban kifejtettük – nem más, mint: a Magasztos iránti engedelmesség és az Ő Küldötte, Muhammad (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), iránti engedelmesség; azáltal, hogy megcselekedjük mindazt, amit Allah és az Ő Küldötte parancsolt, és elhagyjuk mindazt, amit Allah és az Ő Küldötte megtiltott; Allahban és az Ő Küldöttében való hitből, és az Allahért végzett cselekedetben tanúsított őszinte szándékú odaadással; a Magasztos Allah iránt tanúsított legteljesebb szeretettel, és a teljes alávetettséggel és alázatossággal egyedül Őneki, a Magasztosnak – mindenki más kizárásával; mint a Magasztos Szava:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

(Az Urad elrendelte, hogy senki mást ne szolgáljatok és ne imádjatok csak Őt...) [Az Éjszakai Utazás: 23; Q 17:23]. Azaz: megparancsolta és intett arra, hogy egyedül és kizárólag Őt szolgálják és imádják. És a Magasztos azt is mondja:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝ إِيَّاكَ نَعْبُدُ
وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

(Hála legyen Allah-nak, a Világok (minden teremtetten) Urának! 2

A Könyörületesnek, az Irgalmasnak 3

Az Ítélet Napjának (a Feltámadás Napjának) Birtokosának 4

(Egyedül) Téged szolgálunk és imádunk és (kizárólag) Hozzád fordulunk segítségért.) 5 [A Megnyitó: 2-5; Q 1:2-5]. Allah, a Magasságos ezekben az Ájokban nyilvánvalóvá tette, hogy kizárólag és egyedül Ő jogosult arra, hogy Őt imádják, és hogy egyedül Tőle kérjenek segítséget. Allah, a Magasságos azt mondja:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ
الْخَالِصُ...﴾

(Mi bizony az Igazsággal bocsátottuk le neked a Könyvet. Szolgálj hát és imádd Allahot őszinte hittel 2

Vajon nem Allah-ot illeti-e meg a tiszta Vallás...)

[Csapatok (az-Zumar):2-3; Q 39:2-3]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

(Fohászkodjatok Allahhoz őszinte hittel! Még ha ez nem is tetszik a hitetleneknek.) 14 [A Megbocsátó: 14; Q 40:14]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

(És (az is kinyilatkoztatott, hogy) a leborulási helyek (a mecsetek) kizárólag Allah-hoz tartoznak. Ne fohászkodjatok Allahon kívül máshoz!) 18 [A Dzsinnnek:18; Q 72:18]. E témakörben nagyon sok Ája található, és mindegyik arra utal, hogy kötelező az istenszolgálatot és az imádatot egyedül és kizárólag Allah-nak szentelni.

Köztudott, hogy a fohászkodás minden fajtája az imádat körébe tartozik; ezért nem megengedett senkinek, hogy fohással máshoz forduljon, csupán és kizárólag a Magasztos Allahhoz, és nem kérhet segítséget, és nem esedezhet máshoz – csakis Hozzá; e nemes áják tanítása szerint, és mindazzal egyezően, ami ugyanezt a jelentést hordozza. Mindebből kivételt képeznek a hétköznapi ügyek és a kézzelfogható okok és eszközök, amelyek az élő, jelenlévő teremtmény hatáskörébe tartoznak; ezek ugyanis nem az istenszolgálat körébe tartoznak.

Sőt, a kinyilatkoztatás szövegei és a közmegegyezés alapján megengedett, hogy az ember az élő, erre képes embertársa segítségét és támogatását kérje olyan hétköznapi ügyekben, amelyekre az képes; például segítségét és támogatását kérje gyermeke, szolgája vagy kutyája ártalmának elhárításában, és az ehhez hasonlóknak. Például: amikor az ember egy élő, jelenlévő és arra képes embertől – vagy akár egy távollévőtől – kér segítséget, fizikai eszközök közvetítésével, mint a levelezés és hasonló, háza felépítéséhez, autója megjavításához, vagy ehhez hasonló dolgokban. És ezek közé tartozik: az, hogy az ember a társaihoz fordul segítségért az Allah Útján történő erőfeszítés során, a dzsihádban és a háborúban, és az ehhez hasonlóknak. És e tárgykörbe tartozik Allah, a Magasságos mondása Mózes (béke legyen vele) történetében:

﴿فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

(...Segítségül hívta őt az, aki az ő pártjához tartozott azzal szemben, aki az ellensége volt...) [A Történet: 15; Q 28:15].

A halottaktól, a dzsinnektől és az angyaloktól, valamint a fáktól és kövektől való segítség kérése: az a Nagyobb Társításhoz tartozik, és ugyanazon fajta cselekedet, mint a korai társítók tettei az isteneikkel; mint al-Uzzá, al-Lát és mások.

Ugyanígy, az élők közül azokhoz fordulni a segítség és a támogatás kérésével, akikről azt hiszik, hogy erényes emberek, olyan dolgokban, amelyekre egyedül Allah képes; mint a betegek meggyógyítása, a szívek útmutatásban részesítése, a Paradicsomba való bejutás, a Tűztől való megmenekülés és ezekhez hasonlók.

A fenti Áják és mindaz, ami jelentésükben velük összhangban áll az Ájákban és a hadíszokban: mind arra utalnak és mutatnak, hogy a szíveket minden ügyben Allah felé kell fordítani, és az istenszolgálatot és az imádatot őszintén, kizárólag egyedül Allah-nak kell szentelni; mert a szolgák ezért teremtettek, és erre kaptak parancsot - amint az előző Verseken már szerepelt -, és ahogyan a Magasztos mondta:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...﴾

(És szolgáljátok, imádjátok Allahot és ne társítsatok mellé semmit és senkit...) [A Nők: 36; Q 4:36]. És a Magasztos Szava:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

(És csak arra kaptak parancsot, hogy tiszta, őszinte hittel imádják Allahot, hanīf-ként (hanífként; tiszta, veleszületett, romlatlan hit) ...) [A Világos Bizonyíték (Al-Bayyina):5; Q 98:5]. És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök

üdvösséget) szavai értelmében, a Mu‘ād-tól (Allah legyen elégedett vele) származó hagyományban:

«حَقَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

"Allah joga az emberekkel szemben, hogy ők csak és kizárólag Őt szolgálják, imádják és ne társítsanak Mellé senkit és semmit." Muttafaquⁿ ‘alā šihḥatihi (egyetértés van a hitelességét illetően és mind a két šaykh, al-Bukhārī és Muszlim is, hitelesnek fogadja el). És az ő szava, az Ibn Mas‘ūd (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány értelmében:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

"Aki úgy hal meg, hogy máshoz fohászkodik Allah mellett - az a Tűzbe fog belépni." Al-Bukhārī jegyezte le. A két Šahīḥ-ban (olvasható) Ibn ‘Abbās-tól (Allah legyen elégedett velük), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amikor Mu‘ādh-ot Jemenbe küldte, azt mondta neki:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

"Te egy Könyv Népéhez tartozó néphez mész; legyen az első, amire hívod őket, a tanúságtétel arra, hogy: Nincs más jogosan szolgálható, imádható isten Allahon kívül." Egy másik

megszövegezésben:

«أَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ».

"Hívd és szólítsd fel őket a tanúságtételre arról, hogy: Nincs más jogosan szolgálható, imádható isten, kivéve csak Allah, és arról, hogy én Allah Küldötte vagyok." Szintén al-Bukhārī-nál található verzió szerint:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوحِدُوا اللَّهَ».

"Legyen az első, amire felszólítod őket: hogy egyedül Allahot tartsák Igaz Istennek." Muszlim közölte a Şahīḥ-jában, Ṭāriq bin Ašyam al-Ašġaʿī-től (Allah legyen elégedett vele), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ؛ حَرَّمَ مَالَهُ وَدَمُهُ، وَحَسَابُهُ عَلَى اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

"Aki azt vallotta, hogy nincs más jogosan szolgálható, imádható isten Allahon kívül és megtagadta mindazt, amit az emberek Allahon kívül imádnak, annak tulajdona és vére sérthetetlenül vált, és a számonkérése egyedül Allahra tartozik – dicső és magasztos az Ő Fensége". Az e témával foglalkozó hagyományok nagy számban olvashatók.

Ez az egyistenhit (at-tawḥīd) az Iszlám

Vallásának az alapja, a hitközösség alapja, a vallás csúcsa, a kötelező előírások közül a legfontosabb. Ez a bölcsesség az emberek és a dzsinnek megteremtésében, és a bölcsesség minden Küldött elküldésében – legyen Allah áldása és békéje mindannyiukon –, amint azt az erre utaló áják már korábban jelezték; ezek közül: a Magasztos szava:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

(Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embert, hogy Engem szolgáljanak.) 56. [Az Elfújók (Az Elfújó Szelek) Adh-Dhāriyāt:56; Q 51:56]. Ugyancsak ennek bizonyítékai közül való: a Magasztos Szava:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

(Minden egyes nemzethez elküldtünk egy Küldöttet azzal, hogy: "Szolgáljátok, imádjátok Allahot és kerüljétek el a Tágútot (minden hamis istenség, bálvány).") [A Méhek:36; Q 16:36]. És a Magasztos és Fenséges Szava:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

(Nem bízunk meg előtted egyetlen Küldöttet sem feladattal csak úgy, hogy sugalltuk neki: "Nincs más jogosan szolgálható, imádható isten csak Én, Engem szolgáljatok hát."25) [A Próféták: 25; Q 21:25]. A Magasztos Allah Nūhról, Hūdról, Šālihról

és Šu‘aybról (áldás és béke legyen velük) azt mondja, hogy ők így szóltak a népükhöz:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

(...Szolgáljátok, imádjátok Allahot, nincs más isten a számotokra Rajta kívül...) [A Magaslatok: 59; Q 7:59]. És ez valamennyi Küldött felszólítása, amint arra a megelőző két ája is rámutat; és a Küldöttek ellenségei is elismerték, hogy a Küldöttek megparancsolták nekik, hogy az istenszolgálatot és az imádatot egyedül Allahnak szenteljék, és tagadják meg és utasítsák el mindazt, amit Allah helyett szolgálnak. Ahogyan a Magasztos mondta ‘Ád történetében: ők ezt mondták Húdnak, béke legyen vele:

﴿...أَحْضَنَّا لِتَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

(...Talán azért jöttél hozzánk, hogy egyedül Allahot szolgáljuk és imádjuk? És elhagyjuk azt, amit apáink imádtak?...) [A Magaslatok: 70; Q 7:70]. A Magasztos és Fenséges Szava a Quraysh törzzsel kapcsolatban, amikor a mi Prófétánk, Muḥammad - Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget - hívta őket arra, hogy egyedül Allahot szolgálják és imádják, és hogy hagyjanak fel mindazzal, amit Rajta kívül imádnak – legyenek azok angyalok, a szentnek tartott emberek, bálványok, fák és egyebek:

﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾

("És az istenségeket egyetlen istenné teszi? Bizony csodálatot kiváltó dolog ez!") 5 [Sad (A Şād c. sūra):5; Q 38:5]. És a Magasztos és Fenséges róluk azt mondja:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ وَيَقُولُونَ آيُنَا لَنَنصُرَكَوَأَإِلَهَيْنَا لَشَاعِرٌ مُّجْنُونٌ﴿

(Hisz midőn az mondatott nekik: "Nincs más jogosan imádható isten csak Allah (lá iLáha illa Allah). " Ők bizony gőgösködtek. 35

És azt mondták: "Vajon hagyjuk el isteneinket egy örült költő miatt?") 36 [A Sorba Rendeződők:35-36; Q 37:35-36]. E témakörben nagyon sok Ája található.

Mindabból, amit az ájából és a hadíszokból említettünk, világossá válik számodra — Allah tegyen engem és téged sikeressé a vallásban való megértésben, és adjon éleslátást a Világok Urának kizárólagos jogát illetően —, hogy ezek a fohászok és a segítségkérés fajtái — amelyeket a kérdésedben részleteztél — mind a nagyobb társítás fajtái közé tartoznak; mivel ezek az imádatot Allahon kívül másnak szánják, és olyan dolgok kérését jelentik a halottaktól és a távollévőktől, amelyekre Allahon kívül senki sem képes; ez pedig még visszataszítóbb, mint az első

társítása, mert az elsők csupán a jólét idején társítottak. A nehézségek és megpróbáltatások idején pedig őszinte odaadással Allahhoz fordulnak imádattal; hiszen tudják, hogy Ő (a Magasztos) az, Aki képes megszabadítani őket a szorult helyzetből, Rajta kívül senki sem képes erre; ahogyan Ő az Ő világosan kifejtett Könyvében mondta azokról a társítókról:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾^(٦٥)

(És ha hajóra szállnak, Allahhoz fohászkodnak, őszinte és tiszta hittel fordulnak Feléje. Ám miután a szárazföldre menekítette őket, már társítanak.) 65 [A Pók: 65; Q 29:65]. És a Magasztos, egy másik ájában hozzájuk szólva, azt mondja:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَيْنَا فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾^(٦٧)

(Ha csapás sújt benneteket a tengeren, eltűnedeznek tőletek azok, akikhez fohászkodtok - kivéve Őt! És miután a szárazföldre menekített benneteket, elfordultok. Az ember hálátlanul tagadó.) 67 [Az Éjszakai Utazás: 67; Q 17:67].

Ha pedig a mostani társítók közül valaki azt mondaná: Mi nem azt szándékozzuk vélni, hogy amazok önmaguktól haszonnal szolgálnak,

önmaguktól meggyógyítják betegeinket, vagy önmaguktól hasznunkra vannak, vagy önmaguktól ártanak nekünk; hanem csupán az ő közbenjárásukat értjük ezalatt a Magasztos Allah-nál.

A válasz pedig: azt kell mondani neki: ez a korábbi hitetlenek célja és szándéka volt; és nem az volt a szándékuk, hogy istenségeik teremtenek vagy gondoskodnak a megélhetésről, vagy önmaguk erejéből hasznot hajtanak vagy kárt okoznak. Hiszen ezt megcáfolja az, amit Allah róluk a Koránban említett: hogy ők azok közbenjárását és tekintélyét keresték, és azt, hogy közelebb vigyék őket Allah-hoz; ahogyan a Magasztos és Fenséges Allah mondja:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

(És Allah helyett olyat szolgálnak, ami sem ártani, sem használni nem képes nekik. És azt mondják: "Ezek a mi közbenjáróink Allahnál"...)
[Yūnus: 18; Q 10:18]. Allah erre a következő Szavával válaszolt nekik:

﴿...قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(Mondd: "Talán olyasvalamiről akartok hírt

adni Allahnak, amiről Ő nem tud, sem az egekben sem a földön?" Magasztaltassék, mennyire felette áll Ő annak, amit társítanak.) [Yūnus:18; Q 10:18]. Világossá tette a Magasztos, hogy sem az egekben, sem a földön Nála nincsen olyan közbenjáró, azon a módon, ahogyan azt a társítók értik; és aminek Allah nem tudja a létét, az nem is létezik, hiszen Előtte semmi sem maradhat rejtve. És a Magasztos azt is mondja:

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

(A Könyv (ezen Korán) kinyilatkoztatása az Allahtól van, a Mindenható Hatalmastól, a Bölcsőtől.)

1

(Mi bizony az Igazsággal bocsátottuk le neked (ó, Muhammad) a Könyvet . Szolgáld hát Allah-ot, őszintén Neki szentelve a Vallást!) 2

(Vajon nem Allah-ot illeti-e meg a tiszta Vallás? És azok, akik Allah helyett segítőket vesznek maguknak (szólva): "Csak azért imádjuk Őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket". Allah bizony dönteni fog közöttük abban, amiben vita támad közöttük. Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug, hitetlen.) 3 [A Csapatok:1-3; Q 39:1-3].

A Vallás jelentése itt: al-‘ibāda (az istenszolgálat, az imádat); ami nem más, mint engedelmesség Allahnak és engedelmesség az Ő Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) – ahogyan az már korábban elhangzott –; és beletartozik: a fohászkodás és a segítségkérés [Hozzá], a félelem és a remény, az áldozati vágás és a fogadalomtétel; ugyanígy beletartozik: az ima és a böjt, valamint mindaz, amire Allah és az Ő Küldötte parancsot adott. A Magasztos világossá tette, hogy az al-‘ibāda egyedül és kizárólag Őt illeti, és hogy a szolgák kötelessége azt egyedül Neki — fenséges és magasztos az Ő Dicsősége — őszintén, tiszta hittel szentelni; mert amikor megparancsolta a Próféának — Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget —, hogy az imádatot egyedül Neki, őszintén, tiszta hittel mutassa be, az parancs e Közösség minden egyes tagja számára is.

Majd a Magasztos Allah mindezek után világossá tette a hitetlenek ügyét. Allah, a Magasságos mondja:

﴿...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

(És azok, akik Allah helyett segítőtket vesznek maguknak (szólva): "Csak azért imádjuk Őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket".) [A Csapatok: 3; Q 39:3]. A Magasztos Allah a következő Szavával válaszolt nekik:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

(Allah bizony dönteni fog közöttük abban, amiben vita támad közöttük. Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug, hitetlen.) [A Csapatok: 3; Q 39:3]. A Magasztos Allah ebben a Nemes Ájában tudtul adja: a hitetlenek Allah helyett a segítőket nem másért imádták, csak azért, hogy azok Allah közelébe segítsék őket; és ez a hitetlenek célja volt régtől fogva mind a mai napig. Ezt Allah megcáfolta, midőn Allah, a Magasztos mondja:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

(Allah bizony dönteni fog közöttük abban, amiben vita támad közöttük. Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug, hitetlen.) [A Csapatok (az-Zumar):3; Q 39:3]. Allah, a Magasztos, világossá tette: a leghazugabb állításuk az a vélekedésük, hogy istenségeik valamelyest közelebb viszik őket Hozzá; és hogy mindaz, amit Helyette nekik szentelnek az imádatból – az hitetlenség a Magasztosban. Ezzel pedig mindenki, akinek csak a legcsekélyebb belátása és megkülönböztető képessége is van, tudja: a korábbi hitetlenek hitetlensége éppen abból fakadt, hogy a prófétákat és Allah barátait, a fákat és a köveket,

valamint más teremtettt létezőket közbenjárókká választottak maguk és Allah közé. Azon vélekedésük, hogy azok az Ő engedélye és elégedettsége nélkül – a Magasztos és Fenséges – elintézik az ügyeiket, miként a miniszterek közbenjárnak a királyoknál; ezáltal Őt – fenséges az Ő dicsősége – a királyokhoz és vezetőkhöz hasonlították. Azt mondják: miként az, akinek valami szüksége van a királytól vagy a vezetőtől, a hozzá tartozó közeli bizalmasai és miniszterei útján kéri az ő közbenjárásukat nála, éppen így mi is Allahhoz közeledünk az Ő prófétáinak és kegyeltjeinek imádatával. Ez a hamisságok leghamisabbika; mert a Magasztosnak nincs Hozzá hasonlója, és nem hasonlítható teremtményeihez. Nála senki sem járhat közben, csak az Ő engedélyével a közbenjárásban, és nem engedélyezi azt másnak, csak az egyistenhit híveinek. Ő, Magasztos és Fenséges, mindenre képes és mindent tud, és Ő a Legirgalmasabb az irgalmasok között; senkitől nem tart és senkitől sem fél; mert a Magasztos Ő az, aki szolgálai fölött teljhatalommal bír, és velük úgy rendelkezik, ahogyan akar. Ezzel szemben a királyok és a vezetők nem képesek mindenre, ezért szükségük van olyanokra, akik segítik őket abban, amiben esetleg erőtlennek bizonyulnak: miniszterekre, bizalmasaikra és katonáikra; továbbá szükségük

van arra, hogy tudomásukra hozzák azoknak a szükségleteit, akiknek a szükségét nem ismerik, ezért minisztereik és bizalmasaik közül olyanokra van szükségük, akik szívüket meglágyítják és jóindulatukat megnyerik. Ami pedig az Urat illeti – Hatalmas és Fenséges –, Ő – magasztaltassék – nem szorul egyetlen teremtményére sem; független tőlük. Ő irántuk még az édesanyáiknál is könyörületesebb. Ő az Igazságos Bíró, aki a dolgokat a helyükre helyezi, úgy, ahogyan azt bölcsessége, tudása és hatalma megkívánja. Ezért semmiféle tekintetben nem megengedett, hogy Őt a teremtményeihez mérjük. Ezért a Magasztos az Ő Könyvében világosan kifejtette, hogy a társítók elismerték, hogy Ő az Egyetlen Teremtő, az Egyetlen igaz Fenntartó, az Egyetlen Tervező; és hogy Ő az, Aki válaszol a kényszerhelyzetbe jutott ember könyörgésére, elhárítja a bajt, és életet ad és halált hoz; és még sok más ehhez hasonló, az Ő cselekedetei közül. És bizony a viszály a társítók és a Küldöttek között azon volt, hogy az istenszolgálat és az imádat kizárólag Allahot illeti, őszintén és tiszta hittel, ahogyan a Magasztos mondta:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ...﴾

(Ha megkérdeznéd tőlük, hogy ki teremtette őket, azt mondanák: "Allah"...) [A Díszek:87; Q 43:87], És a Magasztos azt is mondja:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ
أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

(Mondd: Ki az, aki gondoskodik rólatok az égből és a földből, vagy ki az, aki a hallás és a látás fölött rendelkezik, és ki hozza elő az élő a halottból, és ki hozza elő a halottat az élőből? Ki rendez el mindent? Azt fogják mondani: "Allah". És te mondd: "Hát nem vagytok istenfélők?") 31 [Yūnus: 31; Q 10:31]. E kérdéskörben nagyon sok Ája található és olvasható.

Már korábban szó esett azokról az Ájákról, amelyek arra mutatnak, hogy a vizsály a Küldöttek és a nemzetek között nem másról szól, mint az imádatnak egyedül és kizárólag Allahnak, őszinte hittel történő szenteléséről; ahogyan a Magasztos mondta:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

(Minden egyes nemzethez elküldtünk egy küldöttet (mondván), hogy szolgáljátok és imádjátok Allahot, és kerüljétek el aţ-ţaghūt-ot (a hamis istenségeket, bálványok)...) [A Méhek:36; Q 16:36]. És mindaz, ami ugyanebben az értelemben az Áják között található. És a Magasztos az Ő Könyvének számos helyén megvilágítva megmagyarázta a Közbenjárás ügyét, és a

Magasztos azt mondja:

﴿...مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...﴾

(...Ki merészelne közbenjárni Nála az Ő engedelnye nélkül?...)[A Tehén:255; Q 2:255]. A Magasztos és Fenséges mondja:

﴿وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ﴾

(És mennyi angyal van az egekben, ám mit sem segít közbenjárásuk, csak azután, hogy Allah engedélyt ad annak, akinek akar és akiben tetszését leli.) 26 [A Csillag: 26; Q 53:26].

És az Angyalok leírásában így szolt:

﴿...وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشِيَّتِهِۦ مُشْفِقُونَ﴾

(...Közbenjárást csak annak érdekében tehetnek, akivel Ő elégedett, és ők az Iránta való félelemtől rettegnek) [A Próféták:28; Q 21:28].

És a Mindenható és Magasztos Allah tudatta, hogy szolgálai részéről a hitetlenség nem szolgál az Ő elégedettségére, hanem csupán a hálával elégedett; a hála pedig az Ő egyedüliségének megvallása és kinyilvánítása és a Neki való engedelmesség szerinti cselekvés. A Magasságos Allah mondja:

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ...﴾

(Ha ti hitetlenek vagytok, Allah nem szorul rátok. Ő nem elégedett a szolgálai hitelenségével. De ha hálásak vagytok, azzal elégedett a ti számotokra...) [A Csapatok:7; Q 39:7].

Al-Bukhári a Szahíh-jában közli Abū Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Ó, Allah Küldötte! Ki lesz a legboldogabb az emberek közül, aki megkapja közbenjárásodat? Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

"Aki szívéből őszinte szándékkal azt mondja: "Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten Allahon kívül". Vagy mondta:

«مِنْ نَفْسِهِ».

"A lelkéből."

A Szahíhban olvasható, Anasz-tól (Allah legyen elégedett vele), a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki mondta:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

"Minden prófétának van egy olyan fohásza, amelyre (Allah) választ ad; ezért minden próféta sietve felhasználta a fohászát. Én pedig félretettem az én fohászomat Közbenjárásul az én Vallási

Közösségem számára a Feltámadás Napjára; és az, ha Allah úgy akarja, eléri azokat az én Vallási Közösségemből, akik úgy halnak meg, hogy nem társítanak Allah mellé semmit." Sok hadíszt találhatók ebben a témában.

Mindaz pedig, amit az Ájákból és a hadíszokból idéztünk, arra utal és mutat, hogy az istenszolgálat és az imádat csupán és kizárólag a Magasztos Allahot illeti meg; és hogy abból semmit nem szabad másnak szentelni, sem a Prófétáknak, sem másoknak; továbbá, hogy a közbenjárás egyedül a Magasztos Allah tulajdona – felséges az Ő Dicsősége –, amint a Magasztos Allah mondja:

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا...﴾

(Mondd: "A közbenjárás teljes egészében Allahé"...) [A Csapatok (az-Zumaru):44; Q 39:44]. Senki sem jogosult a közbenjárásra, csak azt követően, hogy Ő engedélyt ad a közbenjárónak, és elégedett azzal, akiért közbenjárnak; Ő pedig – Dicső és Magasztos Ő – nem elégedett meg mással, csakis az egyistenhittel – amint korábban is szó esett róla. Ennek alapján: a társítóknak nincs részük a közbenjárásban, és ezt a Magasztos Allah világosan kifejtette, midőn mondja:

﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ﴾

(Ám nem segít rajtuk a közbenjárók

közbenjárása.) 48 [A Betakarózó: 48; Q 74:48]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿...مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

(...A bűnösöknek nem lesz sem közeli barátjuk, sem olyan közbenjárójuk, akinek szava meghallgatásra találna.) [A Megbocsátó: 18; Q 40:18].

Közismert, hogy a zsarnoki bűn (az-ẓulm) általános értelemben az Allahhal szembeni társítás, amint Allah, a Magasságos mondja:

﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

(...Bizony, a hitetlenek a bűnösök.) [A Tehén:254; Q 2:254]. És a Magasztos azt is mondja:

﴿...إِنَّ السِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

(...Bizony, a társítás hatalmas bűn.) [Luqmān: 13; Q 31:13].

Ami pedig arra vonatkozik, amit a kérdésben említettél: némelyik szúfi szavait a mecsetekben és másutt: „Ó Allah! Áldd meg azt, akit eszközzé tettél arra, hogy feltáruljanak Mindenhatóságod titkai és szétáradjanak Irgalmasságod fényei; így ő az Úr Jelenlétének képviselője lett, és Lényed titkainak helytartója... stb.”

A válasz pedig ez: azt kell mondani: Ez a beszéd és az ahhoz hasonló a mesterkelt túlzás és

erőltettség körébe tartoznak; amelyektől a mi Prófétánk, Muḥammad (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) óva intett; ahogyan azt Muszlim a Hiteles Gyűjteményében közölte ‘Abdullāh ibn Mas‘ūd (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján: a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» قَالَهَا ثَلَاثًا.

"Elpusztíttatnak a túlzásokba eső szélsőségesek". Ezt háromszor ismételte meg.

al-Imām al-Khaṭṭābī (Allah könyörüljön rajta) azt mondta: Al-mutanaffi^c: aki túlságosan elmélyed valamiben, és erőltetetten vállalkozik annak kutatására; a kalām (a skolasztikus vallásfilozófia) művelőinek módján, akik beleavatkoznak abba, ami nem tartozik rájuk, és belebocsátkoznak abba, amit az értelmük fel nem ér.

Abū s-Sa‘ādāt Ibn al-Aṭīr azt mondta: Ők azok, akik a beszédben túlzottan elmélyülnek és túlzásba esnek; akik a torkuk legmélyéről, erőltetetten beszélnek. A kifejezés az „an-niṭ^c” szóból ered, amely a száj felső üregét, a (kemény) szápadlást jelenti; majd később minden olyan személyre alkalmazták, aki szóban vagy tettben mesterkéltnél módon, túlzóan elmélyül.

Amint a nyelv tudósai közül való e két imám

kifejtette, világossá válik számodra és mindenkinek, akiben a legcsekélyebb belátás is van, hogy az áldás és a béke kérésének ez a módozata a mi Prófétánkra, Allah Küldöttére (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), a tiltott mesterkéeltség és túlzó aggályoskodás körébe tartozik. Ebben a témakörben a muszlim számára az az előírt, hogy törekedjék a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hitelesen fennmaradt mód követésére a reá mondott áldás és békesség kérésének tekintetében; ez önmagában elegendő, nincs szükség másra.

És ezek közé tartozik az is, amit al-Bukhārī és Muszlim a két Şaḥīḥ-ban (Szahíh) közölt Ka'b bin 'Uğra-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint a Próféta társai (Allah legyen elégedett velük) azt mondták: Ó, Allah Küldötte! Allah megparancsolta nekünk, hogy fohászt mondjunk érted; hogyan mondjunk fohászt érted? A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) pedig azt mondta:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

Mondjátok: "Allāhumma ṣalli 'alā Muḥammadin wa 'alā āli Muḥammadin kamā ṣallayta 'alā Ibrāhīma wa 'alā āli Ibrāhīma, innaka ḥamīdun

mağīdun; Allāhumma, bārik ʿalā Muḥammadin wa ʿalā āli Muḥammadin kamā bārakta ʿalā Ibrāhīma wa ʿalā āli Ibrāhīma, innaka ḥamīdun mağīdun" – Ó, Uram, Allah! Áraszd el dicséreteddel Muḥammad-ot és Muḥammad háznépét, ahogy dicséreteddel árasztottad el Ábrahámot és Ábrahám háznépét! Hiszen Te vagy a magasztalás Birtokosa és a Fenséges. És áldd meg Muḥammad-ot és Muḥammad háznépét, ahogyan megáldottad Ábrahámot és Ábrahám háznépét! Hiszen Te vagy a magasztalás Birtokosa és a Fenséges.

A két Ṣaḥīḥ-ban (olvasható) Abū Ḥumayd as-Sāʿidī-től (Allah legyen elégedett vele), hogy ők azt mondták: Ó, Allah Küldötte! Hogyan mondjunk fohászt érted? A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَحِيدٌ».

Mondjátok: Ó, Uram, Allah! Dicséretedet küldd Muhammad-ra és feleségeire és utódaira, ahogyan dicséretedet küldted Ábrahám családjára; és áldd meg Muhammad-ot és feleségeit és utódait, ahogyan megáldottad Ábrahám családját. Bizony, Te vagy a magasztalás Birtokosa és a Fenséges.

A Muszlim imám Szahíhjában olvasható, Abu Maszʿúd al-Anszárí-től (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: Basír bin Szaʿd mondta: Ó, Allah

Küldötte! Allah megparancsolta nekünk, hogy fohászt mondjunk érted; ám hogyan mondjunk érted fohászt? Ekkor a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elhallgatott, majd azt mondta:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمْتُمْ».

"Mondjátok: Ó, Uram, Allah! Dicséretedet küldd Muhammad-ra és Muhammad családjára, ahogy dicséretedet küldted Ábrahám családjára; és áldd meg Muhammad-ot és Muhammad családját, ahogy megáldottad Ábrahám családját a világok között. Bizony, Te vagy a legméltóbb a dicséretre, a Legdicsősegebb. A békesség szavával történő köszönés pedig úgy legyen ahogyan azt már ti ismeritek."

Ezek a kifejezések, a hozzájuk hasonlók és más, a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) hitelesen fennmaradt változatok azok, amelyeket a muszlimnak használnia kell, amikor áldást és üdvösséget kér a Prófétára (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget); mert a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudja a legjobban az emberek közül, mi illik és mi méltó, hogy vele kapcsolatban használjuk,

miképpen ő tudja a legjobban azt is, mely kifejezéseket illik használni az Urára vonatkozóan.

Az erőltetett és újonnan kitalált és bevezetett kifejezések, valamint azok, amelyek helytelen jelentést is megengednek – mint a kérdésben említettek –, nem helyénvaló a használatuk; mivel erőltetettség van bennük, és mert hamis jelentésekre is utalhatnak, továbbá ellentétesek azokkal a kifejezésekkel, amelyeket a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) választott, és amelyekre tanította a Vallási Közösséget; hiszen ő a teremtmények közül a legnagyobb tudással rendelkező, a legőszintébben jót akaró, és a legtávolabb áll az erőltetéstől.

Mindezek után azt remélem és kívánom, hogy az általunk felhozott bizonyítékok – a tiszta egyistenhit valóságának és a társítás (širk) valóságának a megvilágításában; a különbség bemutatásában aközött, amin a korai bálványimádók voltak és amin a későbbi bálványimádók vannak e tárgyban; valamint abban, miként kell törvényes módon áldást és üdvözlést mondani Allah Küldöttére (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) – elégségesek és meggyőzőek lehetnek mindenkinek, aki az Igazságot keresi. Ám aki nem vágyik az Igazság megismerésére, az az önkényes vágyának követője. A Magasságos Allah mondja:

﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ
بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

(Ha nem válaszolnak neked, akkor tudnod kell, hogy csak a vágyaikat követik. Ki lehet tévelygőbb annál, aki a vágyait követi, Allahtól származó útmutatás nélkül? Allah bizony nem vezeti a bűnös népet. 50) [A Történet:50; Q 28:50].

A Magasztos és Fenséges Allah ebben a nemes Ájában megmagyarázza, hogy: az emberek — azzal kapcsolatban, amivel Ő megbízta Prófétáját, Muḥammadot (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), az Igaz Vezetéssel és az Igaz Vallással — két csoportra oszlanak:

Az egyik (csoport: amely engedelmeskedik Allahnak és a Küldöttének.

A második: aki a saját vágyát követi; ezután tudatja a Magasztos, hogy nincs, aki jobban tévelyegne annál, mint az, aki a saját vágyát követi, Allah-tól jövő vezérlő útmutatás nélkül.

Kérjük a Fenséges és Magasztos Allahot, hogy óvjon meg bennünket az önkényes vágyaink követésétől; és hogy tegyen bennünket, benneteket és valamennyi muszlim testvérünket azok közé, akik készségesen engedelmeskednek Allahnak és az Ő Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), akik az Ő Vallását mélységesen tisztelik, és akik óva intenek mindattól, ami

ellentétes az Ő Vallásával: a vallási újításoktól és az önkényes vágyaktól. Ő a Bőkezű és Nagylelkű.

És Allah áldja meg az Ő szolgáját és Küldöttét, a mi Prófétánkat, Muḥammad-ot, háznépét és társait és azokat akik helyes és kegyes módon követik őket, egészen a Számonkérés Napjáig!

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

